

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Isa

Pagbubunyag ng Ilog ng Propesiya: Isang Paglalakbay sa mga Ugnayan sa Pagitan ng mga Paggalaw ng mga Pangitain ni Daniel

Jeff Pippenger

2024-02-24

Ang kaalamang tinanggalan ng tatak sa kilusan ng unang anghel ay kinakatawan ng pangitain sa Ilog Ulai sa aklat ni Daniel. Ang pangitaing iyon ay kumakatawan sa mga kabanata pito, walo, at siyam ni Daniel, at ang kaalamang tinanggalan ng tatak sa kilusan ng ikatlong anghel ay kinakatawan ng pangitain sa Ilog Hiddekel, na kumakatawan sa mga kabanata sampu, labing-isa, at labindalawa. Sagana ang mga ugnayan sa pagitan ng dalawang kilusan. Ang dalawang kilusan ay pinagdurugtong ng isandaan at dalawampu't anim na taon mula sa paghihimagsik noong 1863 hanggang sa panahon ng wakas noong 1989.

Ang kapwa mga panahon ng wakas, sa bawat kilusan, ay tinandaan ng "pitong panahon" sa Levitico dalawampu't anim. Ang paganismo, at saka ang papalismo, ay niyurakan ang santuwaryo at ang hukbo hanggang sa panahon ng wakas noong 1798. Mula sa paghihimagsik noong 1863 hanggang 1989, naganap ang isang espirituwal na pagyurak na kinakatawan ng apat na kasuklam-suklam na bagay sa Ezekiel kabanata walo.

Ang apatnapu't anim na taon mula sa katapusan ng unang poot hanggang sa katapusan ng huling poot noong 1844, na sa panahong yaon ay nagtayo si Cristo ng isang espirituwal na templo na bigla Niyang pinasok noong Oktubre 22, 1844, ay kahalintulad ng panahon ng wakas mula noong 1989 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo, kung kailan muling nagtatayo si Cristo ng isang espirituwal na templo na bigla Niyang papasukin sa oras ng dakilang lindol ng Apocalipsis labing-isa.

Nang dumating ang ikatlong anghel noong 1844, ang Sugo ng Tipan ay biglang nagpakita upang dalisayin ang mga anak ni Levi, ngunit pagsapit ng 1863, yaong mga hindi tapat na Levita ay itinakwil ang mensahe ni Moises na inihatid ni Elias at lumihis upang magpalabuy-laboy sa ilang. Sa gayong proseso ng pagsubok, sa bandang huli ay itatakwil ng mga "tagapagtayo" ang "panulukang-bato" ng "pitong ulit", at pagkatapos ay lilipat mula sa kilusan ng Filadelfia tungo sa iglesia ng Laodicea. Sa mga huling araw, kapag ang Sugo ng Tipan ay biglang darating sa Kanyang templo, sa nalalapit na batas sa Linggo, gagamitin Niya ang mga tapat na Levita upang tawagin ang Kanyang ibang kawan. Ang mga tapat sa mga huling araw ay nakalipat na mula sa "iglesia" ng Laodicea tungo sa "kilusan" ng Filadelfia.

Ang kilusan ng unang anghel ay naglathala ng pormalisadong mensahe nito dalawang daan at dalawampung taon pagkaraang mailathala ang King James Bible, at ang kilusan ng ikatlong anghel ay naglathala ng pormalisadong mensahe nito dalawang daan at dalawampung taon pagkaraang mailathala ang Declaration of Independence. Ang pormalisadong mensahe ng kapwa mga kilusan ay pinalakas sa pamamagitan ng katuparan ng isang propesiya ng Islam, na minarkahan ng

pagbaba ng isang anghel. Ang pagdating ng anghel ay tinukoy ang pasimula ng "pagtatalo" sa ikalawang kabanata ng Habakkuk, at humantong sa paglalathala ng mga talahanayan ni Habakkuk.

Ang pinalakas na mensaheng kinakatawan ng mga tapyas ni Habakuk ay humantong sa isang pagkabigo, na nagpasimula ng isang panahon ng paghihintay, na humantong sa mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi, na nagwakas sa pagkatupad ng mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi. Ang mga pagkakatulad na umiiral sa pagitan ng dalawang kilusan ay mapagpasyang katibayan para sa mga pumipiling makakita, na ang lahat ng mga elemento ng kasaysayan ng mga Millerita ay nakaugnay at nauulit sa kasaysayan ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang kapanahunan ng huling ulan ay inilalarawan bilang tipo sa kilusang Millerita, at ito'y natutupad sa kilusang Future for America. Paulit-ulit na ipinabatid ng inspirasyon sa mga may kagustuhang makinig na tanging yaong mga kumikilala sa huling ulan ang tatanggap nito.

Ang panahon, kilusan, at mensahe ng huling ulan ay pawang inilalarawan sa kasaysayan ng mga Millerite, at ang salitang "recognize" ay kumakatawan sa pagkakita sa isang bagay na dati mo nang nakita. Ang tanging paraan upang makita ang panahon, kilusan, at mensahe ng huling ulan ay ang kilalanin na ito'y inilarawan na sa kasaysayan ng mga Millerite. Inilarawan din ito sa iba pang banal na kilusang reporma. Ang kilusang Millerite ay isang kilusang pasimula na kumakatawan sa isang kilusang pangwakas, kaya't nagtataglay ito ng mas marami pang tuwirang sanggunian kaysa sa mga naunang kilusang reporma. Taglay rin nito ang lagda ng Alfa at Omega, na laging inilalarawan ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito.

Sa kilusang Milerita, naitatag ang mga pundasyon, at ang pangunahing haligi ay ang nasa aklat ni Daniel, kabanata walo, mga talatang labing-tatlo at labing-apat. Batid ko na tinutukoy ni Sister White ang talatang labing-apat bilang pangunahing haligi at pundasyon, ngunit ang katotohanan ay ang talatang labing-apat ay sagot sa tanong ng talatang labing-tatlo. Walang saysay ang isang sagot kung hindi nauunawaan ang tanong na nagbubunsod nito. Tinutukoy ng talatang labing-tatlo ang pangitain hinggil sa pagyurak, na isinasakatuparan ng dalawang nagwawasak na kapangyarihan, at ang talatang labing-apat ay ang pangitain tungkol sa panunumbalik ng templo at ng hukbong niyurakan na isinasagawa ni Cristo. Ang dalawang pangitain ay tuwirang pinagdurugtong ng konteksto, ng balarila, at ni Palmoni, ang Kamangha-manghang Tagabilang.

Ginamit si William Miller upang tukuyin ang mga katotohanang saligan, na nakapaloob sa Daniel kabanata walo, talata labintatlo at labing-apat. Ang unang hiyas na kaniyang natuklasan ay ang "pitong panahon" na kumakatawan sa pagyurak na binabanggit sa talatang labintatlo, at ang balangkas na pinagtayuan niya ng lahat ng kaniyang propetikong istruktura ay ang temang "dalawang kapangyarihang nagwawasak" na kinakatawan sa talatang labintatlo. Tama ang pagkakakilala ni Miller na ang "the daily" na kasuklamsuklam na bagay sa talatang labintatlo ay paganismo, at ang pagsalangsang ng kapangyarihang nagwawasak ay papalismo. Sa ganitong diwa, ang mismong "saligan" ng balangkas ni Miller, at ang "saligan" ng saligan at ng sentral na haligi, ay ang pagkaunawa na ang "the daily" sa kabanata walo ay kumakatawan sa paganismo. Ang saligan ng pagtaas ng kaalaman mula sa kasaysayang Millerita ay na ang "the daily" ng Daniel kabanata walo ay paganismo, at maingat na itinukoy ng inspirasyon na "yaong mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghatol ay may wastong pagtingin sa 'the daily'."

Ang saligan ng liwanag na kinakatawan bilang “paglago ng kaalaman” sa panahon ng wakas noong 1989 ay siya ring “ang palagian.” Ito ay isa lamang panibagong banal na paralelismo. Upang makilala ang paglago ng kaalaman na kinakatawan sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, kinakailangan ang paglalapat ng mga sinulat ni Ellen White. Sa kaniyang mga sinulat, tinutukoy niya na ang kasaysayan ng talatang tatlumpu’t isa ng Daniel labing-isa ay mauulit sa mga huling talata ng Daniel labing-isa. Kung wala ang kinasihang pahiwatig na iyon, ang pagkaunawa sa paralelong kasaysayan ng talatang tatlumpu’t isa sa mga talatang apatnapu at apatnapu’t isa ay magiging isang lalong mahirap na gawain.

Ang "daily" sa aklat ni Daniel ay kumakatawan sa paganismo at ito ang pundasyon ng pundasyon para sa mga Millerite, at ito ang pundasyon ng mensahe para sa kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ito rin ang katotohanang sinadyang gawing kamalian sa pamamagitan ng isang "kasinungalingan" na ipinasok sa ikatlong salinlahi ng Laodiceang Adbentismo, na tinipuhan ng ikatlong karumaldumal na "mga babaeng tumatangis kay Tammuz" sa Ezekiel kabanata walo, at ng kompromisong kinakatawan ng ikatlong iglesya ng Pergamos.

Ang banal na pamamatnubay na gumagabay sa gampanin ng "the daily" bilang isang usapin sa panahon ng huling ulan ay lubhang kagila-gilalas at lampas sa anumang maaaring likhain ng tao. Ang ikaapat na salinlahi ng Laodicean Adventism ay inilarawan bilang yumuyukod sa araw, na sa gayo’y sumasagisag sa pagtanggap sa tanda ng hayop. Itinuturo ni Kapatid na White na ang pagtanggap sa nasabing tanda ay ang magkaroon ng gayunding kaisipan tulad ng sa hayop, at na ang mga nalilito sa kahulugan ng antikristo ay sa kahuli-hulihan ay mapapabilang sa panig ng tao ng kasalanan. Ang lahat ng ito ay inilalarawan ng mga matatanda sa Jerusalem sa Ezekiel, kabanata walo.

Sa ikatlo at ikaapat na salinlahi hinahatulan ng Diyos ang mga napopoot sa Kanya, at ang hatol na iyon ay isinasagawa habang ang kabilang pangkat ay tumatanggap ng tatak ng pagsang-ayon ng Diyos. Ang mismong sipi sa Kasulatan na nagbigay kay William Miller ng liwanag na kailangan niya upang makilala na ang paganong Roma ang kinakatawan bilang “the daily” sa aklat ni Daniel, ang pinakadirektang pagtukoy sa “tao ng kasalanan,” na siyang pinag-yuyukuran ng mga matatandang lalaki sa kabanata walo ng Ezekiel. Tinutukoy ng kabanata ang papa ng ikalawang kapangyarihang sumasalanta, habang kinikilala rin nito ang paganismo ng unang kapangyarihang sumasalanta. At ang katotohanang paksa ng sipi ay ang gampanin ng paganong Roma, na sa 2 Tesalonica ay siyang kapangyarihang pumipigil sa kapapahan na umupo sa trono hanggang 538.

Ang “daily,” na siyang saligang katotohanan ni Miller, na nagbigay-daan sa kanya upang makabuo ng isang balangkas ng propesiya na nakabatay sa dalawang kapangyarihang sumasalanta na yumuyurak sa santuwaryo at sa hukbo, ay ang katotohanang tinukoy ni Pablo bilang ang katotohanang itinatakwil, at na nagdadala ng matinding panlilinlang sa mga hindi umiibig sa mismong katotohanang iyon sa mga huling araw. Kaayon ng mga magkatulad na kasaysayan, ang mismong katotohanang iyon, na siyang saligang katotohanan, ang nagbigay-daan sa Future for America upang makabuo ng isang balangkas ng propesiya tungkol sa pangwakas na tatluhang unyon sa mga huling araw.

Hindi lamang iyon, kundi ang saligang katotohanang iyon, na siyang saligang katotohanan para sa dalawang magkatugmang kasaysayan, ay ginawang “kasinungalingan” na nagiging batayang kamalian at ang matinding pagpapalinlang ayon kay Pablo, bilang balangkas ng huwad na mensaheng “kapayapaan at katiwasayan” ng huwad na huling ulan, na ipinahahayag ng mga lalaking kailanma’y hindi na muling itataas ang kanilang tinig at ipakikita sa bayan ng Diyos ang kanilang mga pagsalangsang. Ang “The daily” ay kumakatawan sa saligan ng kapwa kilusan ng unang anghel at ng ikatlong anghel, at nang binaligtad ng mga rebeldeng Laodiceano ang kahulugan nito, sa pamamagitan ng pagtukoy sa satanikong sagisag bilang isang sagisag ni Cristo, ang huwad na sagisag ay naging saligan ng pekeng mensahe ng huwad na huling ulan.

Magpigil kayo, at manggilalas; humiyaw kayo, at sumigaw: sila’y mga lasing, ngunit hindi sa alak; pasuray-suray sila, ngunit hindi dahil sa matapang na inumin. Sapagkat ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng malalim na pagkakatulog, at Kanyang isinara ang inyong mga mata: ang mga propeta at ang inyong mga pinuno, ang mga tagakita, ay Kanyang tinakpan. At ang pangitain ng lahat ay naging sa inyo na gaya ng mga salita ng isang aklat na tinatakan, na ibinibigay ng mga tao sa isang may pinag-aralan, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at sinasabi niya, Hindi ko mababasa, sapagkat ito’y tinatakan. At ang aklat ay ibinibigay sa isang walang pinag-aralan, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at sinasabi niya, Ako’y walang pinag-aralan. Kaya’t sinabi ng Panginoon, Yamang ang bayang ito ay lumalapit sa Akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at pinarangalan Ako ng kanilang mga labi, ngunit inilayo ang kanilang puso sa Akin, at ang kanilang pagkatakot sa Akin ay itinuro lamang ayon sa utos ng mga tao: Kaya, narito, magpapatuloy Ako na gumawa ng isang kamangha-manghang gawa sa gitna ng bayang ito, isang kamangha-manghang gawa at kababalaghan: sapagkat ang karunungan ng kanilang marurunong ay mapaparam, at ang unawa ng kanilang mga maunawain ay matatago. Sa aba nila na nagsisikap na ikubli nang malalim ang kanilang payo sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at sinasabi nila, Sino ang nakakakita sa amin? at sino ang nakakakilala sa amin? Tunay na ang pagbabaligtad ninyo ng mga bagay ay ituturing na gaya ng luwad ng magpapalayok: sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng bagay na inanyuan tungkol sa humubog nito, Wala siyang pagkaunawa? Isaias 29:9-16.

Ang lahat ng mga propeta ay nagsalita hinggil sa mga huling araw, at ang hayagang pagsisinungaling upang ibaligtad nang patiwari ang kahulugan ng “the daily” ay malapit na tumutulad sa kahulugan ng kasalanang hindi mapapatawad. Ang ituring ang isang tao bilang magpakailanmang napahamak ay lampas sa kakayahan, o sa moral na awtoridad, ng tao sa kaniyang kapwa, ngunit hindi iyan ang tinutukoy dito.

Yaong mga itinutukoy ni Isaias bilang nagbabaligtad ng mga bagay, na isa lamang ibang paraan ng pagsasabi ng tinukoy ni Isaias sa ibang dako bilang pagtawag sa dilim na liwanag o sa liwanag na dilim, ay kinikilala bilang mga matatandang namumuno sa Jerusalem, samantalang isinasalarawan ang kanilang pangwakas na paghatol.

Sa aba nila na tumatawag sa masama na mabuti, at sa mabuti na masama; na inilalagay ang kadiliman kapalit ng liwanag, at ang liwanag kapalit ng kadiliman; na inilalagay ang mapait

kapalit ng matamis, at ang matamis kapalit ng mapait! Sa aba nila na marurunong sa kanilang sariling mga mata, at matalino sa kanilang sariling paningin! Sa aba nila na makapangyarihan sa pag-inom ng alak, at mga lalaking malalakas sa paghahalo ng matapang na inumin: na inaaaring-ganap ang masama kapalit ng suhol, at inaalis sa matuwid ang kaniyang katuwiran! Kaya't kung paanong nilalamon ng apoy ang tuyong dayami, at tinutupok ng liyab ang ipa, gayon ang kanilang ugat ay magiging tulad ng kabulukan, at ang kanilang bulaklak ay tataas na parang alabok: sapagkat itinakuwil nila ang kautusan ng Panginoon ng mga hukbo, at hinamak ang salita ng Banal ng Israel. Kaya't ang galit ng Panginoon ay nagniningas laban sa kaniyang bayan, at iniunat niya ang kaniyang kamay laban sa kanila, at hinampas sila: at nayanig ang mga burol, at ang kanilang mga bangkay ay napira-piraso sa gitna ng mga lansangan. Sa kabila ng lahat ng ito ang kaniyang galit ay hindi napawi, kundi ang kaniyang kamay ay nakaunat pa rin. At itataas niya ang isang watawat sa mga bansa mula sa malayo, at sisitsitan niya sila mula sa dulo ng lupa: at, narito, sila'y darating na may bilis, na lubhang mabilis. Isaias 5:20-26.

Ang watawat ng Diyos (ang isang daan at apatnapu't apat na libo) ay itinatataas bilang watawat sa nalalapit na Batas ng Linggo, na siyang panahon na "ang poot ng Panginoon ay nag-aalab laban sa Kaniyang bayan", at iniunat Niya ang "Kaniyang kamay laban sa kanila", at "hinahampas Niya sila", at "ang kanilang mga bangkay ay magkakagutay-gutay sa gitna ng mga lansangan." Ang "gitna ng mga lansangan" ay ang mga lansangan ng Jerusalem kapag ang mga anghel na mamumuksa sa Ezekiel kabanata siyam ay inuutusang lumabas "at hampasin: huwag maghinayang ang inyong mata, ni kayo'y mahabag: patayin ninyong lubos ang matatanda at ang mga kabataan, maging ang mga dalaga, ang maliliit na bata, at ang mga babae: ngunit huwag kayong lumapit sa sinumang tao na nasa kaniya ang tanda; at magsimula kayo sa aking santuwaryo. Pagkatapos ay sinimulan nila sa mga matatandang lalaki na nasa harap ng bahay." Ang mga "matatandang lalaki" ni Ezekiel, na ayon kay Sister White ay yaong mga dapat sanang maging mga tagapangalaga ng bayan, ay ang mga "manginginom ng Efraim" ni Isaias na "binabaligtad ang mga bagay" sa mga kabanata dalawampu't walo at dalawampu't siyam.

Sa kabanata lima sila yaong "makapangyarihan sa pag-inom ng alak, at mga lalaking malalakas sa paghahalo ng matapang na inumin: na nagpapawalang-sala sa masama kapalit ng suhol." Sa paglalathala ng aklat na Questions on Doctrine, uminom ang mga matatanda mula sa saro ng apostatang Protestantismo, at iniharap ang huwad na ebanghelyo ng pagpapawalang-sala na nag-aangking ang mga tao ay hindi maaaring pakabanalin, na si Cristo ay ating Kahalili, ngunit hindi ang ating Halimbawa. Sa paggawa nito, ipinawalang-sala ng aklat ang mga masama, kapalit ng gantimpalang matanggap sa piling ng mga bumagsak na iglesya ng apostatang Protestantismo. Tinutukoy ng siping ito ang kanilang pangwakas na hatol, at ang dahilan ng hatol na iyon ay sapagkat "hinamak nila ang salita ng Banal ng Israel." Ginawa nila ito sa pamamagitan ng pagtanggap sa pagkaunawa tungkol sa "the daily," na iniharap ng mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghuhukom, at sa pag-inom mula sa saro ng apostatang Protestantismo.

Sa siping iyon, kanilang ginagawang mapait ang matamis, at ginagawang matamis ang mapait. Ang mensaheng nasa kamay ng anghel sa kaniyang pagbaba ay matamis, ngunit ang wakas ng mensahe ay mapait. Ipinangangatuwiran nila na ang tunay na mensahe ng Huling Ulan na nagsisimula sa pagbaba ng anghel ay mapait, at sa wakas ay kinikilala nila ang isang matamis na

huwad na mensahe ng kapayapaan at katiwasayan, sapagkat hindi nila maiwasang baligtarin ang mga bagay-bagay.

Ang sipi kung saan inilalarawan ang kasalanang ito ay matatagpuan sa pagwawakas ng kanilang sama-samang panahon ng probasyon. Kaya nga, narapat makita na ang kanilang pagtukoy sa gawaing sataniko ng paganismo bilang gawa ni Cristo ay isang propetikong kahalintulad ng kasalanang hindi mapapatawad, na siyang pagtukoy sa gawa ng Espiritu Santo bilang gawa ni Satanas. Ang paglalagay ng “kasinungalingan” sa ikatlong salinlahi ng Adventismo ang nagbigay ng saligang lohika sa kanilang huwad na mensahe ng Huling Ulan, at sa bandang huli ay nagdudulot sa kanila ng matinding panlilinlang. Ang mismong sipi kung saan naunawaan ni Miller ang wastong kahulugan ng “the daily” ay siya ring naglalarawan sa kanila bilang naibabagsak.

Huwag kayong padaya ninuman sa anumang paraan; sapagkat hindi darating ang araw na yaon, malibang dumating muna ang pagtalikod, at mahayag ang taong makasalanang, ang anak ng kapahamakan; na sumasalungat at nagmamataas laban sa lahat ng tinatawag na Diyos o sinasamba, ano pa't nauupo siya na gaya ng Diyos sa templo ng Diyos, na ipinapakita ang sarili niyang siya'y Diyos. Hindi ba ninyo naaalaala na, noong ako'y kasama pa ninyo, sinabi ko sa inyo ang mga bagay na ito? At ngayo'y nalalaman ninyo kung ano ang pumipigil, upang siya'y mahayag sa kanyang takdang panahon. Sapagkat ang hiwaga ng kasamaan ay kumikilos na; subalit siya lamang na ngayon ay pumipigil ang magpapatuloy na pumigil, hanggang sa maalis siya sa daan. At kung magkagayo'y mahahayag ang suwail, na lilipulin ng Panginoon sa hininga ng kanyang bibig, at wawasakin sa kaningningan ng kanyang pagparito; siya, na ang pagdating ay ayon sa paggawa ni Satanas, na may buong kapangyarihan at mga tanda at mga kabulaanang kababalaghan, at sa lahat ng pandarayang dulot ng kalikuan sa mga napapahamak, sapagkat hindi nila tinanggap ang pag-ibig sa katotohanan upang sila'y maligtas. At dahil dito ay susuguan sila ng Diyos ng isang makapangyarihang paglilinlang, upang sila'y maniwala sa kasinungalingan; upang mahatulan silang lahat na hindi sumampalataya sa katotohanan, kundi nalugod sa kalikuan. 2 Tesalonica 2:3-12.

Ang mga propeta ay higit na nagsasalita hinggil sa mga huling araw kaysa sa alinmang naunang banal na kasaysayan, at totoo ito tungkol sa bahaging ito. Ang pinakapundasyon ng pagdaragdag ng kaalaman ni Miller ay siya ring pinakapundasyon ng pagdaragdag ng kaalaman na dumating noong 1989, sapagkat ang wastong pagkaunawa sa makapropesiyang kasaysayang kaugnay ng "the daily" ang naglalarawan sa kasaysayan ng mga talatang apatnapu at apatnapu't isa ng Daniel labing-isa. Ibig sabihin, kung ang isang mag-aaral ng propesiya ay hindi nauunawaan ang ginagampanang papel ng paganismo at ang makapropesiyang ugnayan nito sa Roma Papal, kung gayon hindi niya makikilala na ang gawaing una'y pagpigil sa pag-angat ng kapapahan, at pagkatapos ay ang gawaing paglalagay sa kapapahan sa trono ng daigdig, ay isinakatuparan ng paganismo, at na ang gawaing iyon ay lumalarawan sa papel ng halimaw mula sa lupa sa Apocalipsis labing-tatlo, na sa una'y pumipigil sa kapapahan, ngunit pagkatapos ay nagbabago at inilalagay ito sa trono ng daigdig. Ang papel ng halimaw mula sa lupa sa Apocalipsis labing-tatlo ay inilalarawan bilang kinabukasan ng Amerika.

Ipagpapatuloy namin ang aming pagsusuri hinggil sa pagbubukas ng selyo ng liwanag ng Ilog Hiddekel sa aming susunod na artikulo.

Ang nakakakita sa kaloob-looban, ang bumabasa sa mga puso ng lahat ng tao, ay nagsasabi hinggil sa mga nagkaroon ng dakilang liwanag: 'Hindi sila napipighati ni nagugulat dahil sa kanilang moral at espirituwal na kalagayan.' Oo, pinili nila ang kanilang sariling mga lakad, at nalulugod ang kanilang kaluluwa sa kanilang mga kasuklamsuklam. Pipiliin ko rin ang kanilang mga maling akala, at dadalhin ko sa kanila ang kanilang mga kinatatakutan; sapagkat nang Ako'y tumawag, walang sumagot; nang Ako'y nagsalita, hindi nila dininig: kundi gumawa sila ng kasamaan sa harap ng Aking mga mata, at pinili nila ang hindi Ko kinalulugdan.' 'Ipadadala sa kanila ng Diyos ang malakas na pagkadaya, upang sila'y maniwala sa kasinungalingan,' sapagkat hindi nila tinanggap ang pag-ibig sa katotohanan, upang sila'y maligtas,' 'kundi nalugod sa kalikuan.' Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

Ang Makalangit na Guro ay nagtanong: "Anong higit na matinding panlilinlang ang makalilinlang sa isip kaysa sa pagpapanggap na ikaw ay nagtatayo sa wastong saligan at na tinatanggap ng Diyos ang iyong mga gawa, samantalang sa katotohanan ay isinasakatuparan mo ang maraming bagay ayon sa patakarang makamundo at nagkakasala laban kay Jehova? O, tunay na isang malaking pandaraya, isang mapang-akit na panlilinlang, ang sumasakop sa mga isipan kapag yaong minsan nang nakaalam ng katotohanan ay napagkakamalan ang anyo ng kabanalan bilang ang espiritu at kapangyarihan nito; kapag iniaakala nilang sila'y mayaman at nanagana sa mga pag-aari at wala nang kailangan, samantalang sa katotohanan ay nangangailangan sila ng lahat ng bagay."

Hindi nagbago ang Diyos sa Kaniyang mga tapat na lingkod na pinananatiling walang dungis ang kanilang mga kasuotan. Ngunit marami ang sumisigaw, "Kapayapaan at katiwasayan," samantalang ang biglang pagkapuksa ay dumarating sa kanila. Maliban na magkaroon ng lubos na pagsisisi, maliban na magpakumbaba ang mga tao sa kanilang mga puso sa pamamagitan ng pag-amin ng kanilang mga kasalanan at tanggapin ang katotohanan gaya ng nasa kay Jesus, kailanman ay hindi sila makapapasok sa langit. Kapag naganap ang paglilinis sa ating hanay, hindi na tayo magpapakampante na nagmamalaki na tayo'y mayaman at naging masagana, na wala nang kailangan.

"Sino ang makapagsasabi nang tapat: 'Ang aming ginto ay subok sa apoy; ang aming mga kasuotan ay hindi nadungisan ng sanlibutan'? Nakita ko ang ating Tagapagturo na itinuturo ang mga kasuotan ng tinatawag na katuwiran. Hinubad Niya ang mga iyon, at inihantad ang karumihang nasa ilalim. Pagkatapos ay sinabi Niya sa akin: 'Hindi mo ba nakikita kung paanong sa pagkukunwari ay tinakpan nila ang kanilang karumihan at kabulukan ng pagkatao? 'Ano't ang bayang tapat ay naging patutot!' Ang bahay ng Aking Ama ay ginawang bahay ng kalakal, isang dako na iniwan na ng banal na presensiya at kaluwalhatian! Dahil sa dahilang ito ay may kahinaan, at kulang ang lakas.'" Testimonies, tomo 8, 249, 250.